

Üçler, Yediler, Kırklar

" Üç yaralı, yedi şehit... Onlar da diğerleri gibi kırklara karıştılar... Evlerinden yükselen ağıtları kimse duymadı... Yaşarken de kimse farkında değildi onların... Ölürken de... Bakmayın siz nutuk atanlara... Bir namazlık saltanatın olacak. "

Üç yaralı, yedi şehit… Onlar da diğerleri gibi kırklara karıştılar… Evlerinden yükselen ağıtları kimse duymadı… Yaşarken de kimse farkında değildi onların… Ölürken de… Bakmayın siz nutuk atanlara… Bir namazlık saltanatın olacak.

Taht misali o musalla taşında

Sonra,sonra yine unutulacaklar….Yedi şehit…33 silahsız çocuğu daha ölürmüşlerdi otobüsten indirip seneler önce…Kimse onlara otuzüçkurşun şiiiri yazmadı…Çünkü onlar otuz üç yetimdiler…Bayrakları için ölüler…Milletleri için ölüler…Türk milletini oluşturan destanlara karıştılar…Destan oldular…Adları unutuldu…Kimse ölüm günlerinde anmadı onları…Onlar anılmadığı için yeni şehitler verildi…Yeniler de anılmadılar…

 Kendi döşedikleri mayınlara çarpan çocukları askerin hesabına yazdılar…Bizim kınalı kuzularımız beşer beşer,onar onar savundukları toprağa düşerken kimsenin hesabına yazamadık onları…Ağzını açmaya çalışanları kendi destanımızın içine hapsettiler…

 7 şehit… silahsız şehit düşen kardeşlerinin yanlarına koştular…1300 yıl önce şehit düşen ataları Kür Şad’n ordusuna çeri yazıldılar…Dönüp bize baktılar cennetten ,yüzlerinde en ufak bir pişmanlık yoktu…Gözleri gök mavisini olmuştur hepsinin…Ellerinde asla yere düşürmedikleri bayrakları…Diğerlerinin yanına gittiler atlarını mahmuzlayarak…

 7 şehit…Doğru millette,yanlıı zamanda dünyaya gelmişlerdi…Biri annesini hatırlayıp geri bakacak oldu…Annesini , tek göz odada bırakıp onbaşı maasını gönderdiği annesini…Bir

Çanakkale şehidi saçını okşadı …Arkaya bakılmayacağını
anladı onbaşı…Annesi milletine emanetti…Bir an milletin de yetim
olduğunu hatırladı …Bir şey sormak istedi Çanakkale
şehidine,vazgeçti …57. Alayın saflarına katılıp gitti…

 7 şehit,7 fidan,7 gonca…Budandılar…Katillerin ağızlarından
salyalar akıyordu…Demokrasi diyorlardı,Barış diyorlardı…Caddeler
sokaklar kana bulanıyordu…Zifiri karanlıkları yakılan genç kızın
cesedi aydınlatıyordu…Barış nutukları devam ediyordu ve bir millet kendi
toprağında köleleştiriliyordu..Oğulları öldürülüyordu
barış adına…Kızları yakılıyordu demokrasi adına…

 7 şehit…Biri saçlarını emanet etmiş anacığın a …Kendi
gitmiş,saçları kalmış bize…Koklasaydım onları,koklayabilseydim eğer
oğlumun kokusunu alırdım biliyorum…Kimse koklamayacak o saçları
artık annenden başka…Yavuklun bir kere koklamış mıydı?

 7 şehit…Artık anlamını yitirmiş bir çok
kafada…Kavramlar da artık eski değerini taşıyorlar..Demokrasi deyince
ellerinde yuvarlak kartonlarıyla koşturan iğrenç gülüşlü
yaratıklar geliyor akıllara…Barış deyince o genç kızın yanmış
bedeni…Kışlalara sıkılan kurşunlar…Taranan karakollar…Yakılan
arabalar…

 3 yaralı,7 şehit…Üçler..Yediler…Kırklar…Boz
Atlı Hızır…Oğuz Kağan…İlteriş Kağan…Alparslan …Orhun
…Ötüken…3 kıta 7
iklim…Ergenekon…Manas…Alpamış…Azeri
…Türkmün…Özbe… Kırgız…
Kazak…Türük…Atatürük…

Ey şehit oğlu şehit isteme benden makber,

Sana âguşunu açmiş duruyor peygamber.